EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2012 10 26
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2012) 354 final}
{SWD(2012) 355 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Bendrosios aplinkybės. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Direktyvoje 2011/92/ES[1] nustatytas teisinis reikalavimas, kad prieš suteikiant leidimą vykdyti valstybės ar privačius projektus, kurie gali turėti reikšmingą poveikį aplinkai, būtų atliktas tų projektų poveikio aplinkai vertinimas (PAV). Visuotinai sutariama, kad pagrindinis direktyvos tikslas buvo pasiektas; poveikio aplinkai vertinimo principai buvo suderinti visoje ES įvedant minimalius reikalavimus, susijusius su projektų, kurie turi būti vertinami, rūšimis, pagrindiniais užsakovo įpareigojimais, vertinimo turiniu ir kompetentingų institucijų bei visuomenės dalyvavimu. Kartu PAV, kaip sutikimo dėl planuojamos veiklos proceso dalis, yra priemonė konkrečių projektų aplinkosaugos sąnaudoms ir naudai įvertinti, kad būtų užtikrintas jų tvarumas. Taigi direktyva tapo pagrindine aplinkos aspektų integravimo priemone, ji buvo naudinga aplinkai ir turėjo teigiamą socialinį bei ekonominį poveikį.

PAV direktyva po 25 taikymo metų iš esmės liko tokia pati, o politinės, teisinės ir techninės aplinkybės gerokai pasikeitė. Vertinant direktyvos įgyvendinimo patirtį, kaip matyti iš Komisijos ataskaitų apie PAV direktyvos taikymą ir veiksmingumą, įskaitant naujausią 2009 m. liepos mėn. paskelbtą ataskaitą[2], nustatyta tam tikrų trūkumų. Atlikdama Tarpinę šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos peržiūrą[3] Komisija pabrėžė poreikį tobulinti poveikio aplinkai vertinimą nacionaliniu lygmeniu ir paskelbė apie PAV direktyvos peržiūrą. Vykdant geresnio reglamentavimo apžvalgą taip pat nustatyta, kad direktyva gali būti supaprastinimo priemonė[4]. Bendrasis šio pasiūlymo tikslas – patikslinti kodifikuotos PAV direktyvos nuostatas siekiant ištaisyti trūkumus, atsižvelgti į vykstančius aplinkos ir socialinius bei ekonominius pokyčius ir uždavinius ir suderinti direktyvos nuostatas su pažangaus reglamentavimo principais.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Peržiūrėtai PAV direktyvai gali tekti lemiamas vaidmuo siekiant efektyviai naudoti išteklius (pvz., nustatant naujus reikalavimus, taikomus vertinant su gamtinių išteklių naudojimu susijusius aspektus, tokius kaip biologinė įvairovė ir klimato kaita), todėl šis pasiūlymas – viena iš iniciatyvų, kuriomis siekiama įgyvendinti Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planą[5]. Be to, PAV direktyvos peržiūra padeda įgyvendinti strategiją „Europa 2020“[6], visų pirma tvaraus augimo prioritetą. Peržiūrėta direktyva taip pat labai padėtų užtikrinti, kad Sąjunga, įgyvendindama

---

1 Direktyva 2011/92/ES (OL L 26, 2012 1 28, p. 1.) yra kodifikuota Direktyva 85/337/EEB ir trys vėlesni jos pakeitimai (direktyvos 97/11/EB, 2003/35/EB ir 2009/31/EB).

2 COM(2009) 378. Visos ataskaitos pateiktos http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm.

3 COM(2007) 225.

4 COM(2009) 15.

5 COM(2011) 571.

6 COM(2010) 2020.

visas savo politikos kryptis ir veiksmus, laikytųsi pareigos atsižvelgti į kultūros aspektus.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijos vyko 2010 m., laikantis Komisijos standartų. Plataus masto viešos konsultacijos dėl PAV direktyvos peržiūros surengtos 2010 m. birželio–rugsėjo mėn., naudojant visomis oficialiosiomis ES kalbomis parengtą klausimyną internete. Gauti 1 365 atsakymai (684 iš piliečių, 479 iš organizacijų, įmonių ir NVO, 202 iš valdžios institucijų ir administracijų). Be to, Aplinkos vadybos ir vertinimo institutas (IEMA)[7], atsiliepdamas į konsultacijas, atsiuntė apklausos, į kurią buvo įtraukta daug Komisijos klausimų, rezultatus (1 815 atsakymų). Konsultacijų etapas baigtas konferencija (2010 m. lapkričio 18–19 d. Levene, Belgijoje), kuri papildė plataus masto viešas konsultacijas, nes jos metu siekta gauti konkrečių specializacijų suinteresuotųjų šalių nuomonę. Konferencijoje dalyvavo 200 atstovų iš ES ir tarptautinių institucijų, nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų, pramonės, aplinkos organizacijų ir akademinės bendruomenės. Viešų konsultacijų rezultatais[8] ir konferencijos išvadomis[9] pasinaudota rengiant Komisijos pasiūlymą.

Poveikio vertinimo rezultatai

Kartu su šiuo pasiūlymu teikiamoje poveikio vertinimo ataskaitoje nurodomi dabartinių PAV teisės aktų trūkumai, lėmę nepatenkinamą įgyvendinimą (nėra nuostatų, kuriomis būtų užtikrinama informacijos kokybė ir PAV proceso kokybės standartai, taip pat yra įgyvendinimo trūkumų) ir socialines bei ekonomines direktyvos įgyvendinimo sąnaudas. Tinkamai neišsprendus šių problemų, direktyva būtų ne tokia veiksminga ir efektyvi ir nebūtų galima užtikrinti, kad aplinkos aspektai būtų integruoti į sprendimų priėmimo procesą. Be to, tikėtina, kad socialinės bei ekonominės sąnaudos turės neigiamą poveikį vidaus rinkos derinimui. Direktyvos trūkumus galima sugrupuoti pagal tris specifinių problemų sritis: 1) atrankos procedūra, 2) PAV kokybė ir analizė ir 3) nenuoseklumo rizika pačiame PAV procese ir kitų teisės aktų atžvilgiu.

Atliekant poveikio vertinimą, įvertintos kelios politikos galimybės, kurių tikslas – nustatyti ekonomiškai efektyvias šių problemų sprendimo priemones. Atsižvelgdama į rezultatus, Komisija nusprendė pasiūlyti tam tikrų teisės akto pakeitimų. Svarbiausi iš jų aptariami toliau.

Siūloma keisti III priedo kriterijus, patikslinti atrankos sprendimų turinį ir pagrindimą ir taip aiškiau apibrėžti **atrankos** procedūrą. Šiais pakeitimais būtų užtikrinta, kad PAV būtų atliekami tik įgyvendinant projektus, kurie darytų

---

7 Didžiausia profesinė narystės organizacija aplinkos klausimais, kuriai priklauso daugiau nei 15 000 visuose pramonės sektoriuose dirbančių narių.

8 http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm.

9 http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm.

reikšmingą poveikį aplinkai, išvengiant nereikalingos administracinės naštos nedidelių projektų atveju.

PAV kokybės ir analizės srityje siūlomi pakeitimai, kurių tikslas – pagerinti proceso kokybę (t. y. būtų įpareigojama nustatyti PAV informacijos apimtį ir kontroliuoti jos kokybę), nustatyti PAV ataskaitos turinį (būtų privaloma vertinti pagrįstas alternatyvas, pagrįsti galutinius sprendimus, vykdyti reikšmingo neigiamo poveikio stebėseną po PAV) ir pritaikyti PAV prie naujų uždavinių (t. y. biologinės įvairovės, klimato kaitos, nelaimių rizikos, gamtinių išteklių prieinamumo).

Kalbant apie **nenuoseklumo** riziką, siūloma nustatyti pagrindinių direktyvoje reikalaujamų etapų (viešų konsultacijų, atrankos sprendimų, galutinio PAV sprendimo) terminus ir nustatyti mechanizmą – tam tikrą PAV vieno langelio sistemą – siekiant užtikrinti, kad PAV būtų koordinuojamas arba atliekamas kartu su poveikio aplinkai vertinimais, kurių reikalaujama pagal kitus atitinkamus ES teisės aktus, pvz., direktyvas 2010/75/ES, 92/43/EEB ir 2001/42/EB.

Įgyvendinus devynis iš dvylikos analizuotų pakeitimų tikimasi reikšmingo teigiamo poveikio aplinkai ir socialinės bei ekonominės naudos be papildomų administracinių išlaidų; taip pat tikimasi šiek tiek sutaupyti. Įgyvendinus du pakeitimus (susijusius su alternatyvų vertinimu ir stebėsena) tikimasi didelio teigiamo poveikio aplinkai ir didelės socialinės bei ekonominės naudos; užsakovų sąnaudos būtų vidutinės, o valdžios institucijų – mažos arba labai mažos; dėl vieno pakeitimo (PAV pritaikymas prie naujų uždavinių) tikimasi didelės naudos, o užsakovų ir valdžios institucijų sąnaudos būtų vidutinės arba didelės. Ilgainiui su pasiūlytais pakeitimais susijęs reikšmingas teigiamas poveikis aplinkai ir socialinė bei ekonominė nauda, taip pat sutaupytos lėšos veikiausiai viršys administracines išlaidas.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksmų santrauka

Pasiūlyme numatoma sugriežtinti nuostatas dėl PAV kokybės, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos apsauga. Iš tiesų gebėjimas priimti pagrįstus sprendimus dėl projekto poveikio aplinkai labai priklauso nuo PAV dokumentuose naudojamos informacijos ir PAV proceso kokybės. Be to, siekiant sumažinti nereikalingą administracinę naštą, įgyvendinus pasiūlymą padidės politikos nuoseklumas ir sinergija su kitais ES teisės aktais ir bus supaprastintos procedūros.

Konkreti informacija apie pakeistus PAV direktyvos straipsnius ir priedus pateikiama toliau.

1 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių pakeitimais siekiama patikslinti direktyvos terminus, remiantis įgyvendinimo patirtimi ir Teismo praktika. Iš dalies keičiama „projekto“ apibrėžtis, siekiant aiškiai nurodyti, kad šis terminas apima griovimo darbus, kaip nustatyta Teismo sprendimu byloje C-50/09, taip pat įterpiamos kitos atitinkamos apibrėžtys. Galimybė direktyvos netaikyti tik tiems projektams, kurių vienintelė paskirtis – nacionalinė gynyba, išplečiama, kad apimtų ir civilines avarijas, kaip jau nustatyta Direktyvoje 2001/42/EB.

Iš dalies keičiama 2 straipsnio 3 dalis, siekiant įvesti PAV „vieno langelio principą“, kad būtų galima koordinuoti ar integruoti vertinimo procedūras pagal PAV direktyvą ir kitus ES teisės aktus.

3 straipsnio pakeitimų tikslas – užtikrinti suderinamumą su 2 straipsnio 1 dalimi, darant nuorodą į „reikšmingą“ poveikį aplinkai, ir pritaikyti PAV taip, kad būtų atsižvelgiama į aplinkos klausimus (biologinės įvairovės, klimato kaitos, nelaimių rizikos, gamtinių išteklių naudojimo).

4 straipsnio pakeitimais racionalizuojama atrankos procedūra ir didinamas valstybių narių metodų, skirtų užtikrinti, kad PAV būtų reikalaujama tik tuomet, kai aišku, kad daromas reikšmingas poveikis aplinkai, tarpusavio nuoseklumas. Kalbant apie II priede išvardytus projektus, įterpiama nauja dalis dėl užsakovo įpareigojimo pateikti kompetentingai institucijai konkrečią informaciją (išsamiai nurodytą II.A priede). Šiame straipsnyje taip pat leidžiama deleguotaisiais aktais patikslinti III priede išvardytus atrankos kriterijus. Be to, išsamiai nustatomas atrankos sprendimo turinys, siekiant įtvirtinti sėkmingą projektų pritaikymo tam tikromis iš anksto nustatytomis sąlygomis praktiką (apsvarsčius svarbiausias pasekmes ir pagal kitus Sąjungos aplinkos teisės aktus parengtą informaciją), kurios laikantis galima neatlikti visapusiško vertinimo, nes pritaikytame projekte bus pakankamai gerai atsižvelgiama į svarbiausią poveikį aplinkai. Vertinant reikšmingo poveikio tikimybę ir atitinkamą poreikį atlikti PAV, būtų atsižvelgiama į siūlomo projekto pobūdį, sudėtingumą, vietą ir dydį ir būtų remiamasi objektyviais veiksniais, tokiais kaip projekto mastas, vertingų išteklių naudojimas, vietos jautrumas aplinkosaugos požiūriu ir galimo poveikio dydis ar negrįžtamumas. Be to, atsižvelgiama į patirtį, susijusią su Teismo praktika: Teismas pabrėžė, kad būtini „pakankamai motyvuoti“ (C-75/08) atrankos sprendimai, kuriuose turi būti arba prie kurių turi būti pridėti visi duomenys, leidžiantys nustatyti, ar sprendimas pagrįstas adekvačia atranka (C-87/02). Galiausiai nustatomas atrankos sprendimų priėmimo terminas.

5 straipsnis keičiamas iš esmės, siekiant pagerinti informacijos kokybę ir racionalizuoti PAV procesą. Pagrindinis reikalavimas, kad užsakovas pateiktų informaciją apie aplinką, paliekamas, tačiau jo forma ir turinys supaprastinami ir nustatomi IV priede. Apimties nustatymo procesas tampa privalomas, taip pat apibrėžiamas kompetentingos institucijos teikiamos nuomonės turinys. Kad būtų užtikrintas aplinkos ataskaitų išsamumas ir pakankama kokybė, nustatomi tam tikri mechanizmai.

6 straipsnio 6 dalis, kurioje daroma nuoroda į viešų konsultacijų terminus, iš dalies keičiama, siekiant sustiprinti aplinkosaugos valdžios institucijų vaidmenį ir apibrėžti konkrečius konsultacijų etapo rengiant aplinkos ataskaitą terminus.

7 straipsnio 5 dalis iš dalies keičiama, siekiant konsultacijų terminų nustatymo klausimą priskirti prie kitų klausimų, dėl kurių turi spręsti valstybės narės, apibrėždamos projektų, kurie tikriausiai turės reikšmingą tarptautinio masto poveikį aplinkai, įgyvendinimo tvarką.

8 straipsnis keičiamas iš esmės ir papildomas keliomis naujomis nuostatomis. Pirma, nustatomas poveikio aplinkai vertinimo procedūros pabaigos terminas. Antra, reikalaujama, kad kompetentinga institucija į sutikimo dėl planuojamos veiklos sprendimą įtrauktų tam tikrus sprendimą pagrindžiančius elementus; tai atitinka

Teismo praktiką (pvz., C-50/09). Trečia, kai siekiama įvertinti poveikio mažinimo ir kompensavimo priemonių įgyvendinimą ir veiksmingumą, privalomos *ex post* stebėsenos reikalavimas nustatomas tik tiems projektams, kurie, remiantis surengtomis konsultacijomis ir surinkta informacija (įskaitant aplinkos ataskaitą), turės reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai. Kai kurios valstybės narės jau dabar reikalauja tokios stebėsenos, kuri neturėtų dubliuotis su kitais Sąjungos teisės aktais reikalaujama stebėsena (pvz., dėl pramonės išmetamų teršalų ar vandens kokybės), todėl būtų tinkama nustatyti bendrus minimalius reikalavimus. Šis naujas įpareigojimas yra ekonomiškai naudingas, nes gali padėti išvengti neigiamo poveikio aplinkai bei visuomenės sveikatai ir žalos atlyginimo išlaidų, taip pat svarbus tam, kad būtų galima mažinti su naujomis problemomis, tokiomis kaip klimato kaita ir nelaimių rizika, susijusį poveikį. Ketvirta, reikalaujama, kad kompetentinga institucija, prieš nuspręsdama duoti sutikimą dėl planuojamos veiklos ar jo neduoti, patikrintų, ar aplinkos ataskaitos informacija yra atnaujinta.

Pagrindinis 9 straipsnio pakeitimas – reikalavimas į visuomenei teikiamą informaciją, kai duodamas sutikimas dėl planuojamos veiklos, įtraukti stebėsenos tvarkos aprašymą.

Siekiant patikslinti, kokia informacija reikalinga direktyvos įgyvendinimui stebėti, iš dalies keičiamas 12 straipsnis.

Įterpiami du nauji straipsniai (12a ir 12b) dėl II.A, III ir IV priedų derinimo su mokslo ir technikos pažanga priimant deleguotuosius aktus.

Naujame II.A priede išdėstoma, kokią informaciją turi pateikti užsakovas apie II priede išvardytus projektus, kurių atranka atliekama siekiant nustatyti, ar reikalingas PAV. Šiuo pakeitimu ketinama suderinti atrankos procesą.

Siekiant patikslinti esamus kriterijus (pvz., kompleksinio poveikio ar sąsajų su kitais ES teisės aktais) ir įtraukti naujus (daugiausia susijusius su naujais aplinkos klausimais), iš dalies keičiamas III priedas, kuriame nustatomi II priede nurodytų projektų atrankos kriterijai.

IV priede nurodoma, kokius dalykus reikia apsvarstyti aplinkos ataskaitoje, kurios reikalaujama pagal 5 straipsnį. Pagrindiniai pakeitimai – papildomi reikalavimai pateikti informaciją apie pagrįstų alternatyvų vertinimą, stebėsenos priemonių aprašymą ir su naujais aplinkos klausimais (pvz., klimato kaita, biologine įvairove, nelaimių rizika, gamtinių išteklių naudojimu) susijusių aspektų aprašymą.

Iš dalies pakeistoje direktyvoje įrašytos pereinamojo laikotarpio nuostatos, pagrįstos Teismo praktika (pvz., byla C-81/96). PAV turėtų būti taikomas projektams, dėl kurių prašymas leisti vykdyti planuojamą veiklą pateiktas iki perkėlimo į nacionalinę teisę termino ir kurių poveikio aplinkai vertinimas iki tos datos dar nebuvo baigtas.

Aiškinamieji dokumentai

Komisija mano, kad siekiant pagerinti informacijos apie direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę kokybę, dėl toliau nurodytų priežasčių būtina pateikti aiškinamuosius dokumentus.

Siekiant direktyvos tikslų (t. y. apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką ir užtikrinti vienodas veiklos sąlygas) labai svarbu visiškai ir teisingai perkelti direktyvą į nacionalinę teisę. PAV, kaip atskira ar integruota vertinimo procedūrų dalis, yra atliekamas vertinant pačius įvairiausius privačius ir valstybės projektus valstybėse narėse ir duodant sutikimą dėl planuojamos veiklos. Be to, direktyvos įgyvendinimas dažnai labai decentralizuotas, nes už jos taikymą, o kai kuriose valstybėse narėse ir už perkėlimą atsako regioninės ir vietos valdžios institucijos. Galiausiai, dėl PAV direktyvos kodifikavimo greičiausiai bus keičiamos nacionalinės priemonės, kuriomis laipsniškai į nacionalinę teisę perkeliama pradinė direktyva ir jos trys vėlesni pakeitimai. Įgyvendindamos peržiūrėtos direktyvos, kuria iš dalies keičiama kodifikuota versija, nuostatas, valstybės narės galbūt turės imtis veiksmų skirtingose politikos srityse ir keisti labai įvairius teisės aktus nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis.

Tikėtina, kad dėl nurodytųjų veiksnių padidės neteisingo direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir įgyvendinimo rizika, todėl Komisijai bus sudėtingiau stebėti, kaip taikoma ES teisė. Siekiant užtikrinti, kad nacionaliniai teisės aktai atitiktų direktyvos nuostatas, labai svarbu pateikti aiškią informaciją apie peržiūrėtos PAV direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę.

Reikalavimas pateikti aiškinamuosius dokumentus gali lemti papildomą administracinę naštą tose valstybėse narėse, kurios neturi tokio darbo patirties. Tačiau aiškinamieji dokumentai būtini, kad būtų galima veiksmingai patikrinti, ar direktyva visiškai ir teisingai perkelta į nacionalinę teisę (kodėl tai būtina, nurodyta anksčiau), o paprastesnių veiksmingo patikrinimo priemonių nėra. Be to, aiškinamieji dokumentai gali labai padėti sumažinti Komisijos vykdomos atitikties stebėsenos administracinę naštą; jei jų nebūtų, reikėtų daug išteklių ir dažno bendravimo su nacionalinėmis institucijomis, kad būtų galima išsiaiškinti ir stebėti perkėlimo į nacionalinę teisę metodus visose valstybėse narėse. Taigi galima papildoma administracinė našta dėl reikalavimo pateikti aiškinamuosius dokumentus yra proporcinga siekiamam tikslui, t. y. užtikrinti veiksmingą perkėlimą į nacionalinę teisę ir visiškai pasiekti direktyvos tikslus.

Atsižvelgiant į visa tai, tikslinga prašyti valstybių narių prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos.

Teisinis pagrindas

Kadangi pagrindinis direktyvos tikslas yra apsaugoti aplinką pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnį, pasiūlymas grindžiamas SESV 192 straipsnio 1 dalimi.

Subsidiarumo ir proporcingumo principai ir pasirinkta priemonė

Subsidiarumo principas taikomas, jei pasiūlymas nepriklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai.

Valstybės narės negali deramai pasiekti pasiūlyme numatytų tikslų. Galiojančiuose teisės aktuose nustatyti minimalūs projektų poveikio aplinkai vertinimo visoje ES reikalavimai ir siekiama laikytis tarptautinių konvencijų (pvz., Espo konvencijos, Orhuso konvencijos, Biologinės įvairovės konvencijos). Pasiūlyme šis principas

išlaikomas ir toliau derinami poveikio aplinkai principai ir šalinamas nenuoseklumas. Visos valstybės narės privalo imtis priemonių, kad laikytųsi minimalių reikalavimų; veikdamos atskirai valstybės gali pakenkti vidaus rinkos veikimui, nes skirtingos nacionalinės taisyklės gali trukdyti vykdyti ekonominę veiklą tarptautiniu mastu.

Pasiūlymo tikslus bus galima geriau pasiekti ES lygmeniu. Nuo direktyvos priėmimo 1985 m. ES išsiplėtė, ir kartu padidėjo spręstinų aplinkos klausimų mastas ir svarba, taip pat didelių ES masto infrastruktūros projektų skaičius (pvz., tarpvalstybiniai projektai energetikos ir transporto srityse). Dėl tarpvalstybinio aplinkos klausimų (pvz., klimato kaitos, nelaimių rizikos) ir kai kurių projektų pobūdžio ES lygmens veiksmai yra būtini ir naudingesni, palyginti su atskirais nacionaliniais veiksmais. ES veiksmais taip pat bus sprendžiami visai Europos Sąjungai svarbūs klausimai, kaip antai prisitaikymas prie klimato kaitos ir nelaimių prevencija, jiems tenka svarbus vaidmuo siekiant strategijos „Europa 2020“ tvaraus augimo tikslų.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Pasirinkta teisinė priemonė yra direktyva, nes pasiūlymu siekiama keisti dabar galiojančią direktyvą. Pasiūlyme išdėstyti bendrieji tikslai ir įpareigojimai, valstybėms narėms paliekant pakankamai veiksmų laisvės rinktis atitikties užtikrinimo priemones ir konkretų jų įgyvendinimo būdą. Todėl pasiūlymas atitinka proporcingumo principą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas ES biudžetui poveikio neturi.

5. NEPRIVALOMI ELEMENTAI

Pasiūlymas susijęs su Europos ekonominei erdvei svarbiu klausimu, todėl turėtų būti jai taikomas.

2012/0297 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisės akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[10],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[11],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Direktyva 2011/92/ES buvo suderinti projektų poveikio aplinkai vertinimo principai įvedant minimalius reikalavimus (susijusius su projektų, kurie turi būti vertinami, rūšimis, pagrindiniais užsakovų įpareigojimais, vertinimo turiniu ir kompetentingų institucijų bei visuomenės dalyvavimu), ji taip pat padeda užtikrinti aukštą aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygį;

(2) per Tarpinę šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos peržiūrą[12] ir naujausioje Komisijos ataskaitoje Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl PAV direktyvos taikymo ir veiksmingumo (Direktyva 85/337/EEB)[13] (tai direktyva, galiojusi prieš priimant Direktyvą 2011/92/ES) pabrėžtas poreikis tobulinti projektų poveikio aplinkai vertinimo principus ir pritaikyti direktyvą prie gerokai pasikeitusių politinių, teisinių ir techninių aplinkybių;

---

10 OL C , , p. .
11 OL C , , p. .
12 COM(2007) 225.
13 COM(2009) 378.

(3) siekiant pagerinti poveikio aplinkai vertinimo procedūros kokybę, racionalizuoti įvairius procedūros etapus ir padidinti suderinamumą ir sinergiją su kitais Sąjungos teisės aktais ir kitų sričių politika, taip pat su valstybių narių suformuotomis strategijomis ir politika nacionalinės kompetencijos srityse, būtina iš dalies keisti Direktyvą 2011/92/ES;

(4) per pastarąjį dešimtmetį aplinkos klausimų, tokių kaip išteklių naudojimo efektyvumas, biologinė įvairovė, klimato kaita ir nelaimių rizika, svarba formuojant politiką padidėjo, todėl jie turėtų būti esminiai vertinimo ir sprendimų, ypač dėl infrastruktūros projektų, priėmimo procesų elementai;

(5) komunikate „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“[14] Komisija įsipareigojo persvarstydama Direktyvą 2011/92/ES įtraukti su išteklių naudojimo efektyvumu susijusius platesnio pobūdžio elementus;

(6) „Dirvožemio apsaugos teminėje strategijoje“[15] ir „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos plane“ pabrėžiama tvaraus dirvožemio naudojimo svarba ir poreikis spręsti problemas, susijusias su tuo, kad laikui bėgant netvariai didėja gyvenviečių plotas (užimama žemė). Be to, 2012 m. birželio 20–22 d. Rio de Žaneire vykusios Jungtinių Tautų konferencijos tvaraus vystymosi klausimais baigiamajame dokumente pripažinta ekonominė ir socialinė gero žemės, įskaitant dirvožemį, valdymo svarba ir poreikis skubiai sustabdyti žemės blogėjimą. Todėl įgyvendinant valstybės ir privačius projektus būtina apsvarstyti ir riboti jų poveikį žemei (ypač tą, kuris susijęs su žemės užėmimu) ir dirvožemiui, įskaitant poveikį organinėms medžiagoms, erozijai, tankinimui ir sandarinimui, naudojant tinkamus žemėnaudos planus ir politiką nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis;

(7) Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijoje (toliau – Konvencija), kurios šalis yra Europos Sąjunga, reikalaujama įvertinti (kiek įmanoma ir tikslinga) projektų žymų neigiamą poveikį biologinei įvairovei, kaip apibrėžta Konvencijos 2 straipsnyje, kad to poveikio būtų galima išvengti ar jį sumažinti iki minimumo. Toks išankstinis poveikio vertinimas turėtų padėti pasiekti 2010 m. iškeltą Sąjungos pagrindinį tikslą[16] – iki 2020 m. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir ekosistemos funkcijų blogėjimą ir jas kuo labiau atkurti;

(8) priemonės, kurių imamasi siekiant išvengti reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai, jį sušvelninti ir, jei galima, kompensuoti, turėtų padėti išvengti aplinkos kokybės blogėjimo ir grynųjų biologinės įvairovės nuostolių, laikantis Sąjungos įsipareigojimų pagal Konvenciją ir ES biologinės įvairovės strategijoje iki 2020 m.[17] numatytų tikslų bei veiksmų;

(9) klimato kaita ir toliau darys žalą aplinkai ir kels pavojų ekonomikos plėtrai. Todėl reikėtų stiprinti Sąjungos aplinkos, socialinį ir ekonominį atsparumą, kad visoje Sąjungos teritorijoje būtų galima veiksmingai kovoti su klimato kaita. Prisitaikymo prie klimato kaitos ir jos švelninimo klausimus būtina spręsti įvairių sričių Sąjungos teisės aktuose;

---

14 COM(2011) 571.
15 COM(2006) 231.
16 2010 m. kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos išvados.
17 COM(2011) 244.

(10) atsižvelgdama į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“[18], 2009 m. lapkričio 30 d. išvadose Europos Sąjungos Taryba paragino Komisiją užtikrinti, kad atliekant ES iniciatyvų įgyvendinimo peržiūrą ir toliau jas plėtojant būtų atsižvelgiama į nelaimių rizikos prevencijos ir valdymo klausimus ir į Jungtinių Tautų Hyogo veiksmų programą (2005–2015 m.), kurioje pabrėžiamas poreikis nustatyti didelių infrastruktūros projektų nelaimių rizikos pasekmių vertinimo procedūras;

(11) kultūros paveldas ir kraštovaizdis yra neatsiejama kultūros įvairovės, kurią pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 167 straipsnio 4 dalį Sąjunga yra įsipareigojusi gerbti ir skatinti, dalis, o jų apsauga ir skatinimas galėtų būti sėkmingai grindžiami apibrėžtimis ir principais, nustatytais atitinkamose Europos Tarybos konvencijose, visų pirma Europos architektūros paveldo apsaugos konvencijoje, Europos kraštovaizdžio konvencijoje ir Kultūros paveldo vertės visuomenei pagrindų konvencijoje;

(12) taikant Direktyvą 2011/92/ES būtina sukurti konkurencingą verslo aplinką, pirmiausia mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kad būtų galima užtikrinti pažangų, tvarų ir integracinį augimą, laikantis Komisijos komunikate „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“[19] nustatytų tikslų;

(13) patirtis parodė, kad civilinės avarijos atveju laikantis Direktyvos 2011/92/ES nuostatų galima sulaukti neigiamų pasekmių, todėl reikėtų leisti valstybėms narėms atitinkamais atvejais tos direktyvos netaikyti;

(14) reikėtų nurodyti, kokią informaciją užsakovas privalo pateikti, kad kompetentinga institucija galėtų nuspręsti, ar Direktyvos 2011/92/ES II priede išvardytiems projektams turėtų būti taikomas poveikio aplinkai vertinimas (atrankos procedūra);

(15) reikėtų pritaikyti ir patikslinti Direktyvos 2011/92/ES III priede nustatytus atrankos kriterijus, į kuriuos valstybės narės atsižvelgia siekdamos nustatyti, kokius projektus derėtų vertinti pagal jų reikšmingą poveikį aplinkai, siekiant užtikrinti, kad poveikio aplinkai vertinimo būtų reikalaujama tik projektams, kurie gali turėti reikšmingą poveikį aplinkai, kaip antai projektams, kuriuos įgyvendinant naudojami vertingi ištekliai arba jiems daromas poveikis, taip pat projektams, kuriuos siūloma vykdyti aplinkos aspektu pažeidžiamose vietose, arba projektams, kurių poveikis gali būti žalingas arba negrįžtamas;

(16) kad atrankos procedūra būtų veiksmingai taikoma, kompetentingos institucijos turėtų nustatyti svarbiausius kriterijus, į kuriuos reikia atsižvelgti sprendžiant, ar tikėtina, kad bus daromas reikšmingas poveikis aplinkai, ir naudotis papildoma informacija, kuri galbūt buvo parengta atliekant kitus pagal Sąjungos teisės aktus reikalaujamus vertinimus. Šiuo atžvilgiu tikslinga nustatyti atrankos sprendimo turinį, ypač tais atvejais, kai poveikio aplinkai vertinimo nereikalaujama;

(17) turėtų būti reikalaujama, kad kompetentingos institucijos priimtų sprendimą dėl aplinkos informacijos, kurią būtina pateikti aplinkos ataskaitos forma, apimties ir

---

[18] COM(2009) 82.

[19] COM(2010) 2020.

išsamumo (apimties nustatymas). Siekiant pagerinti vertinimo kokybę ir racionalizuoti sprendimų priėmimo procesą, svarbu Sąjungos lygmeniu nustatyti informacijos kategorijas, pagal kurias kompetentingos institucijos turėtų priimti tą sprendimą;

(18) projekto aplinkos ataskaita, kurią turi pateikti užsakovas, turėtų apimti su siūlomu projektu susijusių pagrįstų alternatyvų, įskaitant tikėtiną aplinkos būklės raidą neįgyvendinus projekto (bazinis scenarijus), vertinimą – dėl to pagerėtų vertinimo proceso kokybė ir atsirastų galimybė integruoti aplinkos klausimus ankstyvuoju projekto rengimo etapu;

(19) reikėtų imtis priemonių užtikrinti, kad pagal Direktyvos 2011/92/ES IV priedą aplinkos ataskaitose pateikiami duomenys ir informacija būtų išsamūs ir pakankamai geros kokybės. Siekdamos išvengti dvigubo vertinimo, valstybės narės turėtų atsižvelgti į tai, kad poveikio aplinkai vertinimai gali būti atliekami skirtingais lygmenimis arba skirtingomis priemonėmis;

(20) siekiant užtikrinti skaidrumą ir atskaitomybę, turėtų būti reikalaujama, kad kompetentinga institucija pagrįstų savo sprendimą duoti sutikimą dėl projekte planuojamos veiklos ir nurodytų, kad ji atsižvelgė į surengtų konsultacijų rezultatus ir atitinkamą surinktą informaciją;

(21) tikslinga nustatyti bendrus minimalius reikšmingo neigiamo poveikio, kurį sukelia projektai statybos ir eksploatavimo etapais, stebėsenos reikalavimus, kad visose valstybėse narėse būtų taikomas bendras metodas ir kad įgyvendinus poveikio mažinimo ir kompensavimo priemones poveikis nebūtų didesnis, nei iš pradžių numatyta. Tokia stebėsena neturėtų dubliuotis su kitais Sąjungos teisės aktais reikalaujama stebėsena arba jos papildyti;

(22) atsižvelgiant į siūlomo projekto pobūdį, sudėtingumą, vietą ir dydį, reikėtų nustatyti projektų poveikio aplinkai vertinimo įvairių etapų terminus, kad būtų skatinama veiksmingiau priimti sprendimus ir padidėtų teisinis tikrumas. Tokie terminai jokiomis aplinkybėmis neturėtų daryti neigiamos įtakos griežtiems aplinkos apsaugos standartams, visų pirma nustatytiesiems pagal kitus Sąjungos aplinkos teisės aktus, taip pat visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus veiksmingumui ir galimybei kreiptis į teismą;

(23) jeigu poveikio aplinkai vertinimas turi būti atliekamas ir pagal šią direktyvą, ir pagal kitus Sąjungos teisės aktus, tokius kaip Direktyva 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo[20], Direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos[21], Direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus[22], Direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų[23] ir Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos[24], valstybės narės, siekdamos išvengti dvigubo vertinimo, sumažinti administravimo sudėtingumą ir padidinti ekonominį efektyvumą, turėtų numatyti

---

20 OL L 197, 2001 7 21, p. 30.
21 OL L 20, 2010 1 26, p. 7.
22 OL L 327, 2000 12 22, p. 1.
23 OL L 334, 2010 12 17, p. 17.
24 OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

suderintas ar bendras procedūras, atitinkančias atitinkamų Sąjungos teisės aktų reikalavimus;

(24) naujosios nuostatos taip pat turėtų būti taikomos projektams, dėl kurių prašymas leisti vykdyti planuojamą veiklą pateiktas iki perkėlimo į nacionalinę teisę termino ir kurių poveikio aplinkai vertinimas iki tos datos dar nebaigtas;

(25) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(26) siekiant suderinti atrankos kriterijus ir informacijos teikimo aplinkos ataskaitoje reikalavimus su naujausiais technikos ir atitinkamos praktikos pokyčiais, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti aktus dėl Direktyvos 2011/92/ES II.A, III ir IV priedų. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais;

(27) atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

(28) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti aukšto lygio aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugą nustatant minimalius projektų poveikio aplinkai vertinimo reikalavimus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl spręstinų aplinkos klausimų masto, sudėtingumo ir tarpvalstybinio pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(29) todėl Direktyva 2011/92/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2011/92/ES iš dalies keičiama taip:

(1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalies a punkto pirma įtrauka pakeičiama taip:

„— statybos ar griovimo darbai bei kitų objektų ar veiklos planų įgyvendinimas,“

(b) 2 dalyje įrašoma apibrėžtis:

„g) poveikio aplinkai vertinimas – procesas, kuris apima aplinkos ataskaitos rengimą, konsultacijas (įskaitant konsultacijas su suinteresuota visuomene ir aplinkos institucijomis), kompetentingos institucijos atliekamą vertinimą, atsižvelgimą į aplinkos ataskaitą ir konsultacijų rezultatus sutikimo dėl planuojamos veiklos procedūrose, taip pat informacijos apie sprendimą teikimą pagal 5–10 straipsnius.“

(c) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės gali, jei taip numato nacionaliniai teisės aktai, kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti netaikyti šios direktyvos projektams, kurių vienintelis tikslas – nacionalinė gynyba arba atsakas į civilines avarijas, jei jos mano, kad toks taikymas turėtų neigiamą poveikį siekiant tų tikslų.

4. Ši direktyva netaikoma projektams, kurių detalės priimamos konkrečiais nacionaliniais teisės aktais, jei šios direktyvos tikslai, įskaitant dėl informacijos teikimo, yra įgyvendinami per įstatymų leidybos procesą. Kas dvejus metus nuo Direktyvos XXX [Europos Sąjungos leidinių biuro prašoma įrašyti šios direktyvos numerį] 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos valstybės narės informuoja Komisiją apie visus šios nuostatos taikymo atvejus.“

(2) 2 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Projektams, kurių poveikis aplinkai turi būti įvertintas ir pagal šią direktyvą, ir pagal kitus Sąjungos teisės aktus, taikomos suderintos ar bendros procedūros, atitinkančios atitinkamų Sąjungos teisės aktų reikalavimus.

Pagal suderintą procedūrą kompetentinga institucija koordinuoja įvairius atskirus vertinimus, kurių reikalaujama pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus ir kuriuos pateikė kelios institucijos, nepažeisdama jokių priešingų nuostatų kituose atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose.

Pagal bendrą procedūrą kompetentinga institucija integruoja vienos ar kelių institucijų vertinimus ir pateikia vieną poveikio aplinkai vertinimą, nepažeisdama jokių priešingų nuostatų kituose atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose.

Valstybės narės paskiria vieną instituciją, įpareigotą palengvinti sutikimo dėl kiekvieno projekto planuojamos veiklos procedūrą.“

(3) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Vertinant poveikį aplinkai pagal 4–11 straipsnius ir kiekvienu konkrečiu atveju yra tinkamu būdu nustatomas, apibūdinamas ir įvertinamas tiesioginis ir netiesioginis reikšmingas projekto poveikis šiems veiksniams:

a) gyventojams, žmonių sveikatai ir biologinei įvairovei, ypatingą dėmesį skiriant rūšims ir buveinėms, saugomoms pagal Tarybos direktyvą 92/43/EEB(*) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB(**);

b) žemei, dirvožemiui, vandeniui, orui ir klimato kaitai;

c) materialinėms vertybėms, kultūros paveldui ir kraštovaizdžiui;

d) a, b ir c punktuose nurodytų veiksnių sąveikai;

e) gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių grėsmei a, b ir c punktuose nurodytiems veiksniams, tų veiksnių pažeidžiamumui ir atsparumui gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių atžvilgiu.

_____

(*) OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

(**) OL L 20, 2010 1 26, p. 7.“

(4) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. II priede išvardytų projektų atveju užsakovas pateikia informaciją apie projekto charakteristikas, jo galimą poveikį aplinkai ir priemones, kurių numatoma imtis siekiant išvengti reikšmingo poveikio ir jį sumažinti. Išsamus pateiktinos informacijos sąrašas nustatytas II.A priede.

4. Kai pagal 2 dalį nagrinėjamas kiekvienas konkretus atvejis arba nustatomos ribos ar kriterijai, kompetentinga institucija atsižvelgia į atrankos kriterijus, susijusius su projekto charakteristikomis, vieta ir galimu poveikiu aplinkai. Išsamus naudotinų atrankos kriterijų sąrašas nustatytas III priede.“

(b) Straipsnis papildomas 5 ir 6 dalimis:

„5. Kompetentinga institucija priima sprendimą pagal 2 dalį remdamasi užsakovo pateikta informacija ir prireikus atsižvelgdama į tyrimų, preliminarių patikrinimų ar poveikio aplinkai vertinimų, kurių reikalaujama kituose Sąjungos teisės aktuose, rezultatus. Sprendime pagal 2 dalį:

a) nurodoma, kaip atsižvelgta į III priede nustatytus kriterijus;

b) nurodomos priežastys, dėl kurių reikalaujama arba nereikalaujama poveikio aplinkai vertinimo pagal 5–10 straipsnius;

c) kai nusprendžiama, kad poveikio aplinkai pagal 5–10 straipsnius atlikti nereikia, pateikiamas priemonių, kurių numatoma imtis siekiant išvengti bet kokio reikšmingo poveikio aplinkai, užkirsti jam kelią ir jį sumažinti, aprašymas;

d) sprendimas pateikiamas visuomenei.

6. Kompetentinga institucija priima sprendimą pagal 2 dalį per tris mėnesius nuo prašymo leisti vykdyti planuojamą veiklą datos, jei užsakovas pateikė visą reikalaujamą informaciją. Atsižvelgdama į siūlomo projekto pobūdį, sudėtingumą, vietą ir dydį, kompetentinga institucija tą terminą gali pratęsti dar 3 mėnesiais; tokiu atveju kompetentinga institucija informuoja užsakovą apie pratęsimo priežastis ir nurodo datą, kada numato priimti sprendimą.

Jei projekto poveikis aplinkai turi būti vertinamas pagal 5–10 straipsnius, sprendime pagal šio straipsnio 2 dalį pateikiama 5 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija.“

(5) 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Jei turi būti atliekamas poveikio aplinkai vertinimas pagal 5–10 straipsnius, užsakovas parengia aplinkos ataskaitą. Aplinkos ataskaita rengiama remiantis sprendimu pagal šio straipsnio 2 dalį ir joje pateikiama informacija, kurios gali būti pagrįstai reikalaujama, kad būtų galima priimti informacija pagrįstus sprendimus apie siūlomo projekto poveikį aplinkai, atsižvelgiant į naujausias žinias ir vertinimo metodus, projekto charakteristikas, techninį pajėgumą ir vietą, galimo poveikio charakteristikas, siūlomo projekto alternatyvas ir tai, kokiu mastu tam tikrus klausimus (įskaitant reikalavimą įvertinti alternatyvas) būtų geriau vertinti skirtingais lygiais, įskaitant planavimo lygį, arba pagal kitus vertinimo reikalavimus. Išsamus aplinkos ataskaitoje pateiktinos informacijos sąrašas nustatytas IV priede.

2. Pasikonsultavusi su 6 straipsnio 1 dalyje nurodytomis institucijomis ir užsakovu, kompetentinga institucija priima sprendimą dėl informacijos, kurią užsakovas turi įtraukti į aplinkos ataskaitą pagal šio straipsnio 1 dalį, apimties ir išsamumo. Visų pirma ji nustato:

a) priimtinus sprendimus ir gautinas nuomones;

b) institucijas ir visuomenę, kurios gali būti suinteresuotos;

c) atskirus procedūros etapus ir jų trukmę;

d) pagrįstas alternatyvas, susijusias su siūlomu projektu ir konkrečiomis jo charakteristikomis;

e) 3 straipsnyje nurodytas aplinkos savybes, kurios gali būti reikšmingai paveiktos;

f) pateiktiną informaciją, susijusią su konkretaus projekto ar projekto rūšies charakteristikomis;

g) informaciją ir žinias, turimas ir gautas kitais sprendimų priėmimo lygiais arba pagal kitus Sąjungos teisės aktus, ir taikytinus vertinimo metodus.

Kompetentinga institucija taip pat gali prašyti šio straipsnio 3 dalyje nurodytų akredituotų ir techniškai kompetentingų ekspertų pagalbos. Vėlesni prašymai, kad užsakovas pateiktų papildomos informacijos, gali būti teikiami tik tuo atveju, jeigu jie pateisinami naujomis aplinkybėmis ir jeigu kompetentinga institucija juos tinkamai paaiškina.

3. Kad 5 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkos ataskaitos būtų išsamios ir pakankamai geros kokybės:

a) užsakovas užtikrina, kad aplinkos ataskaitą rengtų akredituoti ir techniškai kompetentingi ekspertai, arba

b) kompetentinga institucija užtikrina, kad aplinkos ataskaitą patikrintų akredituoti ir techniškai kompetentingi ekspertai ir (arba) nacionalinių ekspertų komitetai.

Jei akredituoti ir techniškai kompetentingi ekspertai padėjo kompetentingai institucijai parengti 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą, užsakovas nesinaudoja tų pačių ekspertų paslaugomis aplinkos ataskaitai parengti.

Išsamias akredituotų ir techniškai kompetentingų ekspertų atrankos ir naudojimosi jų paslaugomis sąlygas (pavyzdžiui, dėl reikalaujamos kvalifikacijos, vertinimo užduočių paskyrimo, licencijavimo ir diskvalifikacijos) nustato valstybės narės.“

(6) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Nustatomi tinkami įvairių etapų terminai, kad būtų pakankamai laiko:

a) informuoti 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas institucijas ir visuomenę ir

b) 6 straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms ir suinteresuotai visuomenei pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimus aplinkos klausimais pagal šio straipsnio nuostatas.“

(b) straipsnis papildomas 7 dalimi:

„7. Konsultacijos su suinteresuota visuomene dėl 5 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkos ataskaitos trunka ne trumpiau kaip 30 dienų ir ne ilgiau kaip 60 dienų. Išskirtiniais atvejais, kai to reikia atsižvelgiant į siūlomo projekto pobūdį, sudėtingumą, vietą ar dydį, kompetentinga institucija tą terminą gali pratęsti dar 30 dienų; tokiu atveju kompetentinga institucija informuoja užsakovą apie pratęsimo priežastis.“

(7) 7 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Išsamias šio straipsnio 1–4 dalių įgyvendinimo priemones, įskaitant konsultacijų terminus, nustato atitinkamos valstybės narės, remdamosi 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytomis priemonėmis ir terminais, ir jos yra tokios, kad leistų suinteresuotai visuomenei poveikį patiriančios valstybės narės teritorijoje veiksmingai dalyvauti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytose projekto sprendimų aplinkos klausimais priėmimo procedūrose.“

(8) 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

1. Per sutikimo dėl planuojamos veiklos procedūrą atsižvelgiama į konsultacijų rezultatus ir į informaciją, surinktą pagal 5, 6 ir 7 straipsnius. Šiuo tikslu sprendime duoti sutikimą dėl planuojamos veiklos pateikiama tokia informacija:

a) informacija apie kompetentingos institucijos atliktą poveikio aplinkai vertinimą, nurodytą 3 straipsnyje, ir su sprendimu susijusias aplinkos sąlygas,

įskaitant pagrindinių priemonių, kuriomis siekiama išvengti reikšmingo neigiamo poveikio, jį sumažinti ir, jei galima, kompensuoti, aprašymą;

b) pagrindinės priimto projekto pasirinkimo priežastys, atsižvelgiant į kitas svarstytas alternatyvas, įskaitant tikėtiną aplinkos būklės raidą neįgyvendinus projekto (bazinį scenarijų);

c) pagal 6 ir 7 straipsnius gautų pastabų santrauka;

d) pareiškimas, kuriame glaustai paaiškinama, kaip aplinkos argumentai buvo įtraukti į sutikimo dėl planuojamos veiklos procedūrą ir kaip atsižvelgta į konsultacijų rezultatus ir informaciją, surinktą pagal 5, 6 ir 7 straipsnius.

Projektų, kurie gali turėti reikšmingą tarpvalstybinį poveikį, atveju kompetentinga institucija pateikia informaciją apie priežastis, kodėl neatsižvelgė į pastabas, kurias pateikė poveikį patirianti valstybė narė pagal 7 straipsnį surengtų konsultacijų metu.

2. Jei remiantis konsultacijomis ir informacija, surinkta pagal 5, 6 ir 7 straipsnius, padaroma išvada, kad projektas turės reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai, kompetentinga institucija kuo anksčiau ir glaudžiai bendradarbiaudama su 6 straipsnio 1 dalyje nurodytomis institucijomis ir užsakovu apsvarsto, ar reikėtų peržiūrėti 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą aplinkos ataskaitą ir keisti projektą, kad būtų išvengta šio neigiamo poveikio ar kad jis būtų sumažintas, ir ar reikia imtis papildomų poveikio mažinimo arba kompensavimo priemonių.

Jei kompetentinga institucija nusprendžia duoti sutikimą dėl planuojamos veiklos, ji užtikrina, kad sutikime dėl planuojamos veiklos būtų numatytos priemonės reikšmingam neigiamam poveikiui stebėti, siekiant įvertinti poveikio mažinimo ir kompensavimo priemonių įgyvendinimą ir tikėtiną veiksmingumą ir nustatyti bet kokį nenumatytą neigiamą poveikį.

Parametrų, kuriuos reikia stebėti, rūšis ir stebėjimo trukmė turi būti proporcinga, atsižvelgiant į siūlomo projekto pobūdį, vietą ir dydį, taip pat į jo poveikio aplinkai reikšmingumą.

Jei tinka, gali būti naudojamos galiojančios pagal kitus Sąjungos teisės aktus nustatytos stebėsenos priemonės.

3. Kai visa būtina informacija, surinkta pagal 5, 6 ir 7 straipsnius, įskaitant, kai tinka, informaciją apie konkrečius vertinimus, kurių reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus, yra pateikta kompetentingai institucijai, o 6 ir 7 straipsniuose nurodytos konsultacijos yra baigtos, kompetentinga institucija projekto poveikio aplinkai vertinimą atlieka per tris mėnesius.

Atsižvelgdama į siūlomo projekto pobūdį, sudėtingumą, vietą ir dydį, kompetentinga institucija tą terminą gali pratęsti dar 3 mėnesiais; tokiu atveju kompetentinga institucija informuoja užsakovą apie pratęsimo priežastis ir nurodo datą, kada numato priimti sprendimą.

4. Prieš priimdama sprendimą duoti sutikimą dėl planuojamos veiklos ar jo neduoti, kompetentinga institucija patikrina, ar 5 straipsnio 1 dalyje nurodytoje aplinkos

ataskaitoje pateikta informacija, visų pirma informacija apie priemones, kurių numatoma imtis siekiant išvengti reikšmingo neigiamo poveikio, jį sumažinti ir, kai galima, kompensuoti, yra atnaujinta.“

(9) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Priėmusi sprendimą duoti sutikimą dėl planuojamos veiklos ar jo neduoti, kompetentinga institucija ar institucijos atitinkama tvarka informuoja apie jį visuomenę ir 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas institucijas ir pasirūpina, kad visuomenei būtų prieinama ši informacija:

a) sprendimo turinys ir su juo susijusios sąlygos;

b) apsvarsčius aplinkos ataskaitą ir suinteresuotos visuomenės išreikštą susirūpinimą ir nuomones – pagrindiniai motyvai ir aplinkybės, kuriais grindžiamas sprendimas, įskaitant informaciją apie visuomenės dalyvavimą;

c) pagrindinių priemonių reikšmingam neigiamam poveikiui išvengti, sumažinti ir, jei galima, kompensuoti aprašymas;

d) tam tikrais atvejais 8 straipsnio 2 dalyje nurodytų stebėsenos priemonių aprašymas.“

(b) straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti 1 dalyje nurodytą informaciją visuomenei pateikti, kai kompetentinga institucija baigia projekto poveikio aplinkai vertinimą.“

(10) 12 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Visų pirma kas šešerius metus nuo Direktyvos XXX [Europos Sąjungos leidinių biuro prašoma įrašyti šios direktyvos numerį] 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos valstybės narės pateikia Komisijai tokią informaciją:

a) I ir II priede nurodytų projektų, kurie vertinami pagal 5–10 straipsnius, skaičių;

b) vertinimų suskirstymą pagal projektų kategorijas, nustatytas I ir II prieduose;

c) atliktų vertinimų suskirstymą pagal užsakovų tipus;

d) II priede nurodytų projektų, dėl kurių sprendžiama pagal 4 straipsnio 2 dalį, skaičių;

e) vidutinę poveikio aplinkai vertinimo proceso trukmę;

f) vidutinę poveikio aplinkai vertinimų kainą.“

(11) Įterpiami 12a ir 12b straipsniai:

„12a straipsnis

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 12b straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl III priede išvardytų atrankos kriterijų ir dėl II.A bei IV prieduose nurodytos informacijos, kad juos būtų galima suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

12b straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 12a straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [Europos Sąjungos leidinių biuro prašoma įrašyti šios direktyvos įsigaliojimo datą].

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu panaikinti 12a straipsnyje nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų panaikinimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie jį vienu metu praneša ir Europos Parlamentui, ir Tarybai.

5. Pagal 12a straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(12) Direktyvos 2011/92/ES priedai iš dalies keičiami pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [DATA]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą ir dokumentą, kuriame paaiškinamos tų nuostatų ir šios direktyvos sąsajos.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Projektams, dėl kurių prašymas leisti vykdyti planuojamą veiklą pateiktas iki 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos ir kurių poveikio aplinkai vertinimas iki tos datos dar nebuvo baigtas, taikomi Direktyvos 2011/92/ES su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 3–11 straipsniuose nurodyti įpareigojimai.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

PRIEDAS

(1) Įterpiamas II.A priedas:

„II.A PRIEDAS. 4 STRAIPSNIO 3 DALYJE NURODYTA INFORMACIJA

1. Projekto aprašymas, būtinai įskaitant:

a) viso projekto, taip pat, kai tinka, jo požeminio sluoksnio fizinių charakteristikų aprašymą statybos ir eksploatavimo etapais;

b) projekto vietos aprašymą, ypatingą dėmesį skiriant geografinių sričių, kurioms projektas gali daryti poveikį, jautrumui aplinkosaugos požiūriu.

2. Aplinkos aspektų, kuriems siūlomas projektas gali daryti reikšmingą poveikį, aprašymas.

3. Galimo reikšmingo siūlomo projekto poveikio aplinkai aprašymas, kai poveikį gali sukelti:

a) numatomos liekanos ir išmetalai, taip pat susidarančios atliekos;

b) gamtinių išteklių, visų pirma dirvožemio, žemės, vandens ir biologinės įvairovės naudojimas, įskaitant hidromorfologinius pokyčius.

4. Priemonių, kurių numatoma imtis siekiant išvengti reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai, užkirsti jam kelią arba jį sumažinti, aprašymas.“

(2) III ir IV priedai pakeičiami taip:

„III PRIEDAS. 4 STRAIPSNIO 4 DALYJE NURODYTI ATRANKOS KRITERIJAI

1. PROJEKTO CHARAKTERISTIKOS

Projektų charakteristikos turi būti vertinamos ypač kreipiant dėmesį į:

a) projekto dydį, įskaitant, kai tinka, projekto požeminį sluoksnį;

b) sąveiką su kitais projektais ir veikla;

c) gamtinių išteklių, visų pirma žemės, dirvožemio, vandens ir biologinės įvairovės naudojimą, įskaitant hidromorfologinius pokyčius;

d) atliekų susidarymą;

e) taršą ir trukdžius;

f) gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių riziką ir avarijų riziką, visų pirma atsižvelgiant į hidromorfologinius pokyčius, naudojamas medžiagas, technologijas ar gyvuosius organizmus, į specialias paviršiaus ir požeminio sluoksnio sąlygas ar alternatyvius naudojimo būdus, avarijų ar nelaimių tikimybę ir projekto pažeidžiamumą šios rizikos atžvilgiu;

g) projekto poveikį klimato kaitai (vertinant pagal šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, įskaitant dėl žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės išmetamas šiltnamio efektą sukeliančias dujas), projekto poveikį gerinant atsparumą klimato kaitai ir klimato kaitos poveikį projektui (pvz., ar projektas susijęs su besikeičiančiu klimatu);

h) projekto poveikį aplinkai, visų pirma žemei (gyvenviečių ploto didėjimui laikui bėgant, t. y. žemės užėmimui), dirvožemiui (organinėms medžiagoms, erozijai, tankinimui, sandarinimui), vandeniui (kiekiui ir kokybei), orui ir biologinei įvairovei (populiacijos kokybei ir jos individų skaičiui, ekosistemų būklės blogėjimui ir fragmentacijai);

i) riziką žmonių sveikatai (pvz., dėl vandens ar oro užterštumo);

j) projekto poveikį kultūros paveldui ir kraštovaizdžiui.

2. PROJEKTŲ VIETA

Geografinės srities, kuriai projektas gali daryti poveikį, jautrumas aplinkosaugos požiūriu turi būti svarstomas ypač kreipiant dėmesį į:

a) esamą ir planuojamą žemės naudojimą, įskaitant žemės užėmimą ir fragmentaciją;

b) santykinį teritorijos gamtinių išteklių (įskaitant dirvožemį, žemę, vandenį ir biologinę įvairovę) gausumą, kiekį, kokybę ir regeneracinį pajėgumą;

c) natūralios aplinkos buferinį pajėgumą, atkreipiant ypatingą dėmesį į šių tipų teritorijas:

i) pelkes, upių pakrantes, upių žiotis;

ii) pakrančių zonas;

iii) kalnus ir miškus;

iv) gamtos draustinius ir parkus, daugiametes ganyklas, didelės gamtinės vertės žemės ūkio paskirties plotus;

v) teritorijas, kurioms valstybių narių teisės aktai suteikia saugomų teritorijų statusą; „Natura 2000“ vietovėms, kurioms tokį statusą valstybės narės suteikė pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB ir Tarybos direktyvą 92/43/EEB; teritorijas, saugomas pagal tarptautines konvencijas;

vi) teritorijas, kuriose jau buvo nesilaikoma projektui taikomų aplinkos kokybės standartų, nustatytų Sąjungos teisės aktais, arba tikėtina, kad jų bus nesilaikoma;

vii) tankiai apgyvendintas teritorijas;

viii) istorinės, kultūrinės ar archeologinės svarbos kraštovaizdžius ir vietoves.

3. GALIMO POVEIKIO APIBŪDINIMAS

Galimas reikšmingas projekto poveikis turi būti svarstomas pagal kriterijus, išvardytus 1 ir 2 dalyse, ypač kreipiant dėmesį į:

a) poveikio dydį ir erdvinį mastą (geografinę teritoriją ir gyventojų, kuriems gali būti daromas poveikis, skaičių);

b) poveikio pobūdį;

c) tarpvalstybinį poveikio pobūdį;

d) poveikio intensyvumą ir sudėtingumą;

e) poveikio tikimybę;

f) poveikio trukmę, dažnumą ir grįžtamumą;

g) poveikio pasireiškimo greitį;

h) bendrą poveikį su kitais to paties užsakovo ar skirtingų užsakovų projektais (ypač jau įgyvendinamais ir (arba) patvirtintais);

i) aplinkos aspektus, kuriems gali būti daromas reikšmingas poveikis;

k) pagal kitus ES teisės aktus atliktų vertinimų informaciją ir išvadas apie poveikį aplinkai;

l) galimybę veiksmingai sumažinti poveikį.

IV PRIEDAS. 5 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTA INFORMACIJA

1. Projekto aprašymas, būtinai įskaitant:

a) viso projekto (įskaitant, kai tinka, požeminį sluoksnį) fizinių charakteristikų ir vandens naudojimo bei žemės naudojimo reikalavimų statybos ir eksploatavimo etapais aprašymą;

b) pagrindinių gamybos proceso charakteristikų aprašymą, pvz., naudojamų medžiagų, energijos ir gamtinių išteklių (įskaitant vandenį, žemę, dirvožemį ir biologinę įvairovę) pobūdį ir kiekį;

c) siūlomo projekto eksploatavimo metu numatomų liekanų ir išmetalų rūšies (vandens, oro, dirvožemio ir podirvio taršos, triukšmo, vibracijos, šviesos, šilumos, radiacijos ir t. t.) bei kiekio įvertinimą.

2. Svarstytų alternatyvų techninių, vietos ir kitų aspektų aprašymas (pvz., vertinant projekto koncepciją, techninį pajėgumą, dydį ir mastą), nurodant, kuri alternatyva turi mažiausią poveikį aplinkai, ir pateikiant pagrindines pasirinkimo atsižvelgus į poveikį aplinkai priežastis.

3. Atitinkamų dabartinės aplinkos būklės aspektų ir tikėtinos jų raidos neįgyvendinus projekto (bazinio scenarijaus) aprašymas. Reikėtų aprašyti visas su projektu

susijusias aplinkos problemas, visų pirma tas, kurios yra susijusios su visomis aplinkosaugos požiūriu svarbiomis teritorijomis ir gamtinių išteklių naudojimu.

4. Aplinkos aspektų, kuriems siūlomas projektas gali turėti reikšmingą poveikį, aprašymas, atkreipiant ypatingą dėmesį į gyventojus, žmonių sveikatą, gyvūniją, augaliją, biologinę įvairovę ir jos užtikrinamas ekosistemos funkcijas, žemę (žemės užėmimą), dirvožemį (organines medžiagas, eroziją, tankinimą, sandarinimą), vandenį (kiekį ir kokybę), orą, klimato veiksnius, klimato kaitą (šiltnamio efektą sukeliančias dujas, įskaitant dėl žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės išmetamas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, poveikio mažinimo potencialą, su prisitaikymu prie klimato kaitos susijusį poveikį, jei vykdant projektą atsižvelgiama į klimato kaitos keliamą riziką), materialines vertybes, kultūros paveldą, įskaitant architektūrinį ir archeologinį paveldą, kraštovaizdį; į tokį aprašymą reikėtų įtraukti informaciją apie tų veiksnių tarpusavio sąveiką, taip pat apie gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių grėsmę tiems veiksniams, tų veiksnių pažeidžiamumą ir atsparumą gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių atžvilgiu.

5. Galimo reikšmingo siūlomo projekto poveikio aplinkai aprašymas, kai poveikį gali sukelti, *inter alia*:

a) projekto buvimas;

b) gamtinių išteklių, visų pirma žemės, dirvožemio, vandens, biologinės įvairovės ir jos užtikrinamų ekosistemos funkcijų, naudojimas kiek įmanoma įvertinant šių išteklių prieinamumą, atsižvelgiant į besikeičiančias klimato sąlygas;

c) išmetamieji teršalai, triukšmas, vibracija, šviesa, šiluma ir radiacija, trukdžių susidarymas ir atliekų šalinimas;

d) rizika žmonių sveikatai, kultūros paveldui arba aplinkai (pvz., dėl avarijų ar nelaimių);

e) su kitais projektais ir veikla bendras poveikis;

f) šiltnamio efektą sukeliančios dujos, įskaitant dėl žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės išmetamas šiltnamio efektą sukeliančias dujas;

g) naudojamos technologijos ir medžiagos;

h) hidromorfologiniai pokyčiai.

Turėtų būti aprašytas tikėtinas reikšmingas tiesioginis poveikis, taip pat bet koks netiesioginis, antrinis, kompleksinis, tarpvalstybinis, trumpalaikis, vidutinės trukmės ir ilgalaikis, nuolatinis ir laikinas, teigiamas ir neigiamas projekto poveikis. Rengiant šį aprašymą reikėtų atsižvelgti į projektui svarbius aplinkos apsaugos tikslus, nustatytus ES ar valstybių narių lygmeniu.

6. Prognozavimo metodų, taikytų vertinant 5 punkte nurodytą poveikį aplinkai, aprašymas, taip pat pagrindinių susijusių neaiškumų ir jų įtakos vertinant poveikį ir renkantis geriausią alternatyvą aprašymas.

7. Priemonių, kurių numatoma imtis siekiant išvengti 5 punkte nurodyto reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai, jį sumažinti ir, kai galima, kompensuoti, aprašymas ir, kai tinka, bet kokių siūlomų stebėsenos priemonių, įskaitant po projekto įgyvendinimo atliekamą neigiamo poveikio aplinkai analizę, aprašymas. Šiame aprašyme reikėtų paaiškinti, kokiu mastu sumažinamas ar kompensuojamas reikšmingas neigiamas poveikis, ir įvertinti tiek statybos, tiek eksploatavimo etapus.

8. Gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių rizikos ir avarijų rizikos, dėl kurių projektas gali būti pažeidžiamas, vertinimas ir, kai tinka, priemonių, kurių numatoma imtis siekiant išvengti tokios rizikos, aprašymas, taip pat priemonių, susijusių su pasirengimu ekstremaliosioms situacijoms ir reagavimu į jas (pvz., pagal Direktyvą 96/82/EB su pakeitimais reikalaujamų priemonių), aprašymas.

9. Ankstesnėse dalyse nurodytos informacijos netechninio pobūdžio santrauka.

10. Nuoroda į sunkumus (nepakanka technikos ar praktinės patirties), su kuriais užsakovas susidūrė, kaupdamas reikalingą informaciją, taip pat į šaltinius, kuriais naudotasi rengiant aprašymus ir atliekant vertinimus, ir pagrindinių projektui aktualių neaiškumų ir jų įtakos vertinant poveikį ir renkantis geriausią alternatyvą aprašymas.“